

Pászti Napok 2009 – a művészeti iskolában

Az eszköz és a cél

Április 24-én, pénteken este a Pászti Miklós Alapfokú Művészetoktatási Intézmény ünnepi műsorával kezdődött a kétnapos rendezvény. Ez az alkalom kiemelkedik a többi hangverseny sorából.

A tanév során tartott tanszaki koncertek alkalmat nyújtanak, hogy egy-egy osztály közössége egymásnak és szüleinek bemutassa addig elért eredményeit, növendékhangversenyeken bemutatkozhatnak legjobb diákjaink, tanári koncertjeink – ez évben tematikus jelleggel összeállítva –, a szórakoztatáson túl némi tanítói jelleggel is bírtak. Ez a nap különbözik ezektől. Nincs vetítés, történetek és mesék – ahogyan eddigi alkalmaink –, hogy közelebb idézzem régmúlt idők zeneszerzőit, az őket megihlető korokat és érzéseket. Bár tulajdonképpen ideillő lenne.

Ezen a napon ugyanis Biatorbágyon hagyományosan a Pászti Napok rendezvényei zajlanak, 2002 óta azonban országszerte ezen a hétvégén a művészetoktatás napjára emlékeznek, ennek fontosságára, szerepére irányítva a figyelmet. Nálunk tehát szerencsésen egybeesik iskolánk névadójára való emlékezés és vállalt feladatunk megbecsülésére felhívó ünnep.

Ilyenkor azonban nem egy-egy produkció, tanár és diák közös eredményének bemutatása az elsődleges cél. Ez csak eszköz annak megjelenítésére, hogy ez a pedagógiai tevékenység milyen közvetlenül is érzékelhető eredményeket produkál. Ennél azonban sokkal jelentősebb az a kevésbé kézzelfogható, a mindennapokban nem ilyen látványosan megjelenő hatás, amelyet a művészettanulás a hosszú évek során eredményez. Ami a fejekben, lelkekben, idegsejtek összeköttetéseknek fejlődésében fizikálisan, és szívünk rezdüléseinek műszerekkel mérhetetlen mozgásaiban végbemeleg. A mai napon tehát eszköz és cél valamiféle szerepcseréje történik meg. A produkció – mely az oktatás, tanítás során célként lebeg előttünk – ma egyben eszközzé válik a művészetoktatás jelentőségének reprezentálását szolgálandó. Eszközzül annak bemutatására, mire képes a rendszeres munka és a hozzáértő, avatott kéz, vagyis a szorgalmas diák és elkötelezett tanár párosa. Ezen a napon sok kitűnő tanártársam közül két ilyen elkötelezett kollegánkat együtt is ünnepelethettük, akiknek munkáját kitüntetés formájában is elismertük a művészetoktatás napja alkalmából.

Egy hölgy és egy úr. Kálló Eszter csellótanárnok, aki egyben a vonós tanszak vezetője is. Az elmúlt évben országos kamarazene verseny első díját hozták el tanítványai, ez évben a Friss Antal Országos Gordonkaversenyen két növendéke nyert díjat a döntőben. Érdeme azonban nem elsősorban a gyerekeknek az értékes díjakhoz vezető nehéz úton való vezetése, melyet nem mindennapi erőfeszítéssel tett. Inkább a hétköznapi munkája során a valószínű esélyegyenlőség megteremtése, gyakorlása. Ugyanazzal a lelkiismeretes, felkészült, a gyerekek lelkéhez is forduló, szeretettelgi légkörben nevelő pedagógusként foglalkozik a génjeiben több zenei talentumot kapott diákkal, mint azzal, aki emeb-

ből talán kevesebbel rendelkezve ismerkedik a művészet rejtelmeivel.

Köszönet a gyerekek és szülei nevében is. És köszönet azokért a szép koncertélményekért, melyben saját művészi játéka által részesít mindnyájunkat a Faluházban és templomainkban számos alkalommal.

Másik tanárunk, aki ezen elismerést átvehette, Köllő Attila, aki szülőföldjéről hozta a népzenei hagyomány szájáról szájra terjesztésének ősi, ott még élő gyakorlatát, és plántálta közénk. Teszi ezt mindig jókedvvel, izesen, minden kérésnek mindig eleget téve, minden feladatra felkészésre találva megoldást. Növendékei mint egy nagy család veszik körül évek óta. Maga köré gyűjti a gyerekeket, és nagy gonddal is vigyázza őket. S azt kell mondjam, ő az, aki a zenei nevelést nem pusztán a gyerekek közt végzi, hiszen „keze” alá kérezkedtek a népdalkör tagjai is az

elmúlt évben, úgyhogy több generáció is profitál a tudásából.

Ez a nevezetes nap – a művészetoktatás napja – kapcsolódik össze városunk életében iskolánk névadójának, Pászti Miklósnak a nevével, aki maga is sokat tett a zenei nevelés érdekében. Elsősorban népdalfeldolgozásaival, kórusműveivel járulva hozzá a pedagógiai munkához. Ezért a kétnapos megemlékezés, melynek első napja az iskolai oktatásé, a második pedig a kórusirodalom ünnepe. Ez évben emlékezünk Pászti Miklós halálának 20. évfordulójára.

Talán nem is tehetjük ezt illendőbben, mint az általa csokorba gyűjtött népdalokkal – melyekből később kórusművet is komponált. A Köllő Attila vezette Zengődeszka együttes előadásában hallgathattuk meg őket.

Szintén Pászti eszmeiségére emlékeztünk (hosszú éveket töltött az Állami Népi Együttesnél) népi gyökereinket napjainkban is életben tartó tagozatunk, a néptáncosok műsorával. Ők ez alkalommal Kalocsa vidéki és bogyszlói koreográfiát mutattak be.

Színpadra lépett még az intézmény ez évben számos sikert elért növendéke és fűvészenekarunk, akik országos, megyei, regionális versenyeken öregbítették iskolánk és városunk jó hírét.

Sajnos egy este nem ad lehetőséget iskolánk valamennyi tehetséges és szorgalmas növendékének bemutatkozására. Így ez a többi koncert közül kiemelkedő alkalom – talán nem kifogástalan hagyományként – a boldog ünneplésen túl felveti a versengés szellemét is. Színvonalában és létszámában is öröndetesen gyarapodó iskolánkban ugyanis több estét betöltő műsort is szívesen nyújtanának át a hallgatóságnak sok munkával felkészült (és felkészített) növendékeink. Reméljük, hogy alakítva a hagyományt évközi valamennyi műsorunk hasonló jelentőségre szert téve segíti majd művészeti iskolánk munkájának bővebb bemutatkozását.

(Alapítványunk, a Pászti Miklós Alapítvány köszönettel fogadja adójuk 1%-át, amennyiben így rendelkeznek. Az alapítvány technikai száma: 19186168-1-13)

Fotó: Horváth Imre